

Kaarina var med i Uppsalagruppen under ca tre år. Det hon tyckte om med Tro och Ljus var att "där kan kristna från alla slags församlingar vara med utan att bråka". Hon besökte regelbundet både Livets Ord och Svenska Kyrkan och var med i flera kulturföreningar i Uppsala. Hon skrev dikter som hon publicerade och hade utställningar med sina foton och målningar.

Så här skrev hon när hon låg sista tiden på sjukhuset:

Jag fick en bok av en vän. Jag kunde känna hur lyckliga de varit i hela sitt liv. I en dikt skriver de att de kunde sitta i trädgården på morgonen. De kunde sitta där bland alla blommor och bin.

Då tänker jag på hur jag ibland satt utanför lägenheten i trädgården på morgonen och såg alla blommor och bin. Om vi kunde lära oss att sköta vårt, så sköter dom sitt. Låt planeten vara ifred!

MAN FÅR HA TÅLAMOD MED SIG SJÄLV

Mest av allt är jag rädd för att bli lämnad ensam. Men folk kommer och går här så att jag blir trött. Fast det är roligt att se att man har haft vänner. Nu får jag se vart det bär hän, vilken som är nästa väg. Livet är en gåta – som att säga älska, glömma och förlåta.

Jag vill tacka alla som älskat mig, men mest av allt tacka för att jag inte blir lämnad ensam.

Kaarina Slotte